Ο συγγραφέας Γιάννης Καλπούζος μιλά στην ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ για το νέο του βιβλίο «Ο,τι αγαπώ είναι δικό σου»

Τετάρτη, 04 Ιούνιος 2014 09:23

Με αφορμή τη σημερινή παρουσίαση του νέου του βιβλίου «Ο,τι αγαπώ είναι δικό σου» στο ξενοδοχείο ΚΙΕΡΙΟΝ στις 7.30μ.μ., ο συγγραφέας Γιάννης Καλπούζος, παραχώρησε συνέντευξη στην ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ, για την οποία και τον ευχαριστούμε θερμά.

-Κύριε Καλπούζο, πείτε μας λίγα λόγια για το νέο σας βιβλίο «Ο,τι αγαπώ είναι δικό σου»
Πραγματεύεται το κοντινό μας παρελθόν, δεκαετίες 1960-1990, μέσα από μια ταραχώδη ερωτική σχέση και τις λαβωματιές της ιστορίας που αντανακλούν στα πρόσωπα των πρωταγωνιστών και στις ενέργειές τους. Συνάμα μέσα από την πολυπλοκότητα των σχέσεων και τη δράση των ηρώων απεικονίζεται η σύγχρονη Ελλάδα στην περιφέρεια και στην Αθήνα, ενίοτε με παιγνιώδες και έντονα σαρκαστικό ύφος, ενώ πλήθος διαχρονικών θεμάτων κωδικοποιούνται κάτω ή και ευθέως με τη μυθοπλασία.

-Πώς αποφασίσατε να γράψετε αυτό το βιβλίο; Υπήρχε κάποια αφορμή, κάποιο τυχαίο γεγονός;
Ήθελα να μιλήσω για τα δικά μου χρόνια και συγχρόνως να γράψω ένα βιβλίο που θα γεμίσει φως και ψυχική ανάταση τον αναγνώστη, ακόμη κι όταν μιλά για τα τραύματα και τις παθογένειες της Ελλάδας. Αφορμή αποτέλεσε και η κατάσταση που βιώνει σήμερα η πατρίδα μας.

-Η υπόθεση του βιβλίου και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο βιβλίο, έχουν καθόλου σχέση με την πραγματικότητα;
Άμεση και ουσιαστική για τα χρόνια κατά τα οποία εξελίσσεται, αλλά και για τα επόμενα. Η υπόθεση είναι προϊόν φαντασίας και οι χαρακτήρες μυθοπλαστικοί, ωστόσο πορεύονται πάνω σε πραγματικό υπόστρωμα τόσο ανθρωπολογικό όσο και ηθογραφικό.

-Ο λόγος σας είναι ποιητικός, και υπάρχουν πολλά μικρά ποιήματα-στίχοι μέσα στο βιβλίο. Είστε και στη ζωή σας έτσι, δηλαδή σας βγαίνει έτσι ξαφνικά ένας συνδυασμός λέξεων ώστε να αποδώσετε ένα συναίσθημα στο συνομιλητή της που να παραπέμπει σε ποίημα;
Είμαι εραστής του λόγου. Κυνηγός της ασύλληπτης εικόνας. Αλιέας κάθε γλωσσικού τεχνάσματος που θα οδηγήσει κάθε κείμενο σε μια μουσική συμφωνία του λόγου, ώστε να προκύψει η αναγνωστική ευφορία. Κάθε βιβλίο μου είναι η δική μου πρόσληψη του κόσμου. Ο τρόπος που βλέπω τον κόσμο αλλά κι όπως θα ήθελα να είναι. Ίδιος είναι κι κόσμος της καθημερινότητάς μου τηρουμένων των αναλογιών. Βεβαίως στη γραφή εκτινάσσεται η έμπνευση, κάτι το οποίο δεν μπορεί να συμβαίνει συνεχώς και στην πραγματική ζωή. Ιδιαίτερα όταν πρέπει να ασχοληθώ με κοινότοπα και πρακτικά θέματα.

-Υπάρχει κάποιο μήνυμα που θέλετε να περάσετε στο αναγνωστικό κοινό με το νέο σας βιβλίο.
Το μυθιστόρημα πραγματεύεται πλήθος σημαντικών θεμάτων. Το μεγαλείο του έρωτα, πόσο το συναίσθημα επηρεάζει τον λογισμό και τις αποφάσεις μας, τις πολλές "Ελλάδες", τις επιπτώσεις του εμφύλιου σπαραγμού στον τόπο μας, πόσο τα κρίματα των προηγούμενων γενιών βασανίζουν τις επόμενες και πολλά άλλα. Βεβαίως τα συμπεράσματα αφήνονται στους αναγνώστες, όπως σε κάθε βιβλίο μου. Αυτό είναι και το σπουδαιότερο μήνυμα και επιθυμία μου, να λειτουργήσει, δηλαδή, ως εφαλτήριο προβληματισμού και να βρεθούμε συνοδοιπόροι σε μια λογοτεχνική διαδρομή.

-Όπως και σε άλλα σας βιβλία, έχετε χρησιμοποιήσει την τεχνική της πολυεπίπεδης γραφής. Μιλήστε μας λίγο για αυτή την τεχνική και πόσο δύσκολη είναι;
Απλή ως σύλληψη και ιδιαίτερα δύσκολη στην υλοποίησή της. Εστιάζεται στη δυνατότητα που παρέχει ένα μυθιστόρημα να μένει κανείς μόνο στην πλοκή, στην περιπέτεια, στους χαρακτήρες, στο ερωτικό στοιχείο και

γενικότερα στο προφανές της μυθοπλασίας ή και να ψάξει όσα κρύβονται κάτω από αυτή πότε με κώδικες και συμβολισμούς και πότε απαιτώντας από τον αναγνώστη να κάνει συνειρμούς και συνδυαστικές σκέψεις. Κάθε κεφάλαιο, κάθε σελίδα, παράγραφος και πρόταση είναι γραμμένα με τρόπο ώστε να έλκουν και να διατηρούν το ενδιαφέρον του μεσαίου αλλά και του πολύ απαιτητικού αναγνώστη.

-Τι κρατάτε μέσα σας βαθιά μόνο για σας από κάθε βιβλίο που ολοκληρώνετε, ποια αίσθηση σας μένει;
Δένομαι τόσο πολύ με τους ήρωες, με αποτέλεσμα να μου λείπει η καθημερινή ενασχόληση μαζί τους. Έχω μια αίσθηση απώλειας, αλλά την ανατρέπω και εξελίσσω μέσα μου την επικοινωνίας με τους ήρωές μου σε διαρκή σχέση. Όλοι ,ή σχεδόν όλοι, είναι για μένα σαν πραγματικά πρόσωπα. Φίλοι, αδέλφια, ερωμένες, γνωστοί, συγγενείς.